

השובר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא צג.

עין משפט
נר מצוה

הניחא וכו'. פלוגתא במסכת גיטין: אלא אידי ואידי כשאין מעלה. דכולי עלמא משלו הוא אוכל ובהא פליגי וכו': ה"ג ולר' יוחנן וכו'. ולא גרסי' אי הכי גדולים נמי דהא אמרין ידעי ומחלי: משל שמים הוא אוכל. ואפי' מעלה מוונות לא מני קיין אקטניס: ומאי קוץ דר' אופיעיא מוונות. שיתן להם מוונות מעיקרא הרבה שלא יוכלו לאכול מן הענבים: נקון לה. דהתניא לעיל^א רשאי בעל הבית להמיר פקיע עמיר וכו': מר סבר. תנא דברייתא משלו הוא אוכל ולרבי יוחנן צין כשמעלה מוונות וצין שאין מעלה מוונות וצר פלוגתיה מוקי לה כמעלה. ותנא דידן סבר משל שמים הוא אוכל ואפילו מעלה מוונות נמי לא מני קיין: **מתני' מהלכות מדינה.** כצר נהגו כן: **גב' לא שנו.** דלאין שומרין אוכלין מן התורה: אלא שומרי גנות ופרדסים. דהוה ליה מחובר בשעה שאין גמר מלאכה הלכך מן התורה לא אכיל ואפילו מהלכות מדינה וכ"ש עושה במחובר כגון מנכס לאכיל ממנהג המדינה: אלא שומרי גיטות וערימות. עד שלא נגמרה מלאכתן למעשר אוכל חף מן התורה כדין עושה בתלוש: ושמואל אמר לא שנו. לאכלי מיהת מהלכות מדינה אלא שומרי תלוש אכל שומרי מחובר אפילו מהלכות מדינה לא דמסמר לאו עושה מעשה הוא הלכך לא אכיל מלאורייתא: המשמר פריה אדומה. משחיתתה ועד כניוס אפרה: מעמא נגדיס שעליו. דתנן (פריה פ"ד מ"ד) כל העוסקין צפרה ממחילה ועד סוף מטמאין נגדיס: גזירה שמא יזיו צה אצר. ורצנן הוא דגורו על הטומאה ולאו מלאורייתא: מקשאות. שדליין בן קישואין: ארבעה וחמשה מקשאות. של חמשה אנשים: אמאי אולג. הא אמרת שומרי מחובר אפילו מהלכות מדינה לא אכלי אלא על כרחן כעושה מעשה דמי ואכלי מיהא מהלכות מדינה כי מתני' מכלל דשומרי תלוש אפילו מלאורייתא נמי אכלי: צעקורין שנו. עקורין משרשיהן עם קישואין שצהס להכי קרי ליה מקשאות ולא קרי ליה קישואין ומשום דשומרי תלוש הם אכלי מהלכות מדינה כי מתני': בשלא יטול פקס שלהן. ואמר נר לעיל בפרקין (דף פט:) דקישואין משיפקסו: כשמואל מססברא. דעושה במחובר בשעה שאינה גמר מלאכה אפילו מהלכות מדינה לא אכיל וכ"ש שומרי מחובר דהוי עשה שאינה גמר מלאכה ולאו עושה מעשה הוא ומתני' שומרי תלוש: **מכלל דאיכא דלא אכיל מן התורה**

דכוותיה גבי בהמתו תבן לקוין לה. ה"ה דהוה מני למיפקר מבזו ובזו הקטניס אי נמי כיון דלאו בני ממילה נינהו לאו כל כמיניה לזערס כלל: אלא בהא קא מפלגי מר סבר משלו הוא אוכל ומר סבר משל שמים הוא אוכל. ולר' יוחנן אידי ואידי צלין מעלה להן מוונות: לא שנו אלא שומרי גנות ופרדסים. דלאין אוכלין מן התורה משום דלאו גמר מלאכה הוא והא דלמרי' לעיל (דף פט.) המנכס צנצלים כו' וכן לעדר ולקשקש תחת הזיתים הרי זה לא יאכל היינו מן התורה אכל מהלכות מדינה אכיל: אי הכי ארבעה שומרין שלשה הוו. הא ל' אי הכי אין צו אי אמרת בשלמא דמעיקרא נמי הוה מני לאקשוי הכי וכן יש הרבה בגמרא: וצ"ל

HebrewBooks.org © Moznain Publishers. No commercial use allowed.

מלתני' מהלכות מדינה. כצר נהגו כן: **גב' לא שנו.** דלאין שומרין אוכלין מן התורה: אלא שומרי גנות ופרדסים. דהוה ליה מחובר בשעה שאין גמר מלאכה הלכך מן התורה לא אכיל ואפילו מהלכות מדינה וכ"ש עושה במחובר כגון מנכס לאכיל ממנהג המדינה: אלא שומרי גיטות וערימות. עד שלא נגמרה מלאכתן למעשר אוכל חף מן התורה כדין עושה בתלוש: ושמואל אמר לא שנו. לאכלי מיהת מהלכות מדינה אלא שומרי תלוש אכל שומרי מחובר אפילו מהלכות מדינה לא דמסמר לאו עושה מעשה הוא הלכך לא אכיל מלאורייתא: המשמר פריה אדומה. משחיתתה ועד כניוס אפרה: מעמא נגדיס שעליו. דתנן (פריה פ"ד מ"ד) כל העוסקין צפרה ממחילה ועד סוף מטמאין נגדיס: גזירה שמא יזיו צה אצר. ורצנן הוא דגורו על הטומאה ולאו מלאורייתא: מקשאות. שדליין בן קישואין: ארבעה וחמשה מקשאות. של חמשה אנשים: אמאי אולג. הא אמרת שומרי מחובר אפילו מהלכות מדינה לא אכלי אלא על כרחן כעושה מעשה דמי ואכלי מיהא מהלכות מדינה כי מתני' מכלל דשומרי תלוש אפילו מלאורייתא נמי אכלי: צעקורין שנו. עקורין משרשיהן עם קישואין שצהס להכי קרי ליה מקשאות ולא קרי ליה קישואין ומשום דשומרי תלוש הם אכלי מהלכות מדינה כי מתני': בשלא יטול פקס שלהן. ואמר נר לעיל בפרקין (דף פט:) דקישואין משיפקסו: כשמואל מססברא. דעושה במחובר בשעה שאינה גמר מלאכה אפילו מהלכות מדינה לא אכיל וכ"ש שומרי מחובר דהוי עשה שאינה גמר מלאכה ולאו עושה מעשה הוא ומתני' שומרי תלוש: **מכלל דאיכא דלא אכיל מן התורה**

יכול הרב לומר לעבר. נעמי עשה עמי מלאכה. ואינו זך. אלא חזר על הפתחים (גיטין יב.). קוצין אדם. ליטול מעט ולא יאכל (לעיל צב.). על ידי עצמו. כשכיל טלמו (שם) ויחזק (לר.). מפני שיש בהן דעת. ודעי וקא מחלי (לעיל צב.). בנטע רבעי שלו הרי אלא לא יאכלו. דבעי מומה. דגמר קודש קודש משמחו ובתמילה על מנת כן נשכו לו (שם). אם לא הודיעו. מתמילה לנשות עמו נטע רבעי (שם). ואלו. פועלין. אוכלין. ממה ששפיקין בו (לעיל צו.). בשעת גמר מלאכה. כשמשלין אותו (שם). בשעה שאין גמר מלאכה. כגון הכנס צנצלים (לעיל צו.). נושא שכר. שומר נשבע (שבועות שם). ונשבע על הכל. שעה פשע (שם) אס לא פשע (לעיל דד.). משלם את הכל. כל הקד דמימת בתמתי עבר צביה ומתה וגניבה ואדנה. אכל ממה מתמת מלאכה פטור. דלא לאוקמה ככלתא שיהא (שבועות שם). נשבעים. שכן הוא שלא פשע בה וטל שטחו בה די (קטן דד.). מאן תנא ארבעה שומרין. לקמן מפרש לה (שבועות שם). ר' מאיר היא. לקמן מפרש (שם). מי איכא דלית ליה ארבעה שומרין. על כמותו ארבעה הם. זה בתוס' חס כשכר. זה שאלו חס שוכר (שם). שוכר. כשמה. כיצד משלם. דשומר חס ושומר שטר כתיב. שוכר לא כתיב. ומיהו דין חיובי לענין גניבה ואפרכה. פטור או חיבי (לעיל צו.). ר' מאיר אומר כשומר חנם. דקא הייב אגר מלאכתו ואינו טול שטר על שטרותו (שם). ר' יהודה אומר כשומר שוכר. ואילו ולהנחה הוא אלו אפי' שטון שטר פטולו שומר שטר הוא. דאי ייב שכר הוי שאלו חייבי בלאו. השמא דייב ליה אגרא לא הוי שאלו חייב שומר שטר (שם). אי הכי ארבעה שלשה גיבורה. הוי ג' הוי גרסיקין. ולא גרסיקין אי הכי. וצין לר"מ וצין לר' יהודה פריקין לה (שבועות שם).

צא א מיי פ"ט מהל' עבדים הל' ז סמנ עשין פט טושיע י"ד ס' רסו ספיך כ וספיך נא: **צב** ב ג מיי פ"י מהל' שכירות הלכך ז סמנ עשין לא טושיע ח"מ ס' של ספיך ז: **צג** ד מיי שם הל' ז: **צד** ה מיי שם הלכה ז סמנ שם טושיע שם ספיך ה: **צה** ו ז מיי שם הל' ט טושיע שם ספיך ז: **צו** ח ט מיי פ"ה מהל' פרה אדומה הל' א סמנ עשין רלז: **צז** י ב מיי פ"ב מהל' שכירות הל' יא סמנ עשין לא טושיע ח"מ ס' של ספיך ח: **צח** ל מיי שם הל' ז ועי' בהשגות וזמ"מ טושיע שם ספיך ז: **צט** מ ג מיי פ"א שם הלכה א ז ופ"ד מהל' שאלה ופקדון הלכה א סמנ עשין פט טושיע ח"מ ס' רלא ספיך א: **ק** ס מיי פ"א מהלכות שכירות הל' א ז ופ"א מהל' שאלה ופקדון הל' א סמנ שם טושיע ח"מ ס' שם ספיך א: **קא** ע מיי פ"א מהל' שכירות הל' ז סמנ שם טושיע ח"מ ס' שם ספיך ז ג: **קב** פ מיי שם סמנ שם טושיע ח"מ ס' שו ספיך א: **קג** צ מיי שם הלכה א ופ"ד הלכה א:

ואילו מהלכות מדינה לא אכיל אלא על כרחן כעושה מעשה דמי ואכלי מיהא מהלכות מדינה כי מתני' מכלל דשומרי תלוש אפילו מלאורייתא נמי אכלי: צעקורין שנו. עקורין משרשיהן עם קישואין שצהס להכי קרי ליה מקשאות ולא קרי ליה קישואין ומשום דשומרי תלוש הם אכלי מהלכות מדינה כי מתני': בשלא יטול פקס שלהן. ואמר נר לעיל בפרקין (דף פט:) דקישואין משיפקסו: כשמואל מססברא. דעושה במחובר בשעה שאינה גמר מלאכה אפילו מהלכות מדינה לא אכיל וכ"ש שומרי מחובר דהוי עשה שאינה גמר מלאכה ולאו עושה מעשה הוא ומתני' שומרי תלוש: **מכלל דאיכא דלא אכיל מן התורה**

ואילו מהלכות מדינה לא אכיל אלא על כרחן כעושה מעשה דמי ואכלי מיהא מהלכות מדינה כי מתני' מכלל דשומרי תלוש אפילו מלאורייתא נמי אכלי: צעקורין שנו. עקורין משרשיהן עם קישואין שצהס להכי קרי ליה מקשאות ולא קרי ליה קישואין ומשום דשומרי תלוש הם אכלי מהלכות מדינה כי מתני': בשלא יטול פקס שלהן. ואמר נר לעיל בפרקין (דף פט:) דקישואין משיפקסו: כשמואל מססברא. דעושה במחובר בשעה שאינה גמר מלאכה אפילו מהלכות מדינה לא אכיל וכ"ש שומרי מחובר דהוי עשה שאינה גמר מלאכה ולאו עושה מעשה הוא ומתני' שומרי תלוש: **מכלל דאיכא דלא אכיל מן התורה**